

ванню до зовнішніх шоків і використанню переваг нових можливостей. У свою чергу, результати дослідницької роботи мають вдосконалити зміст аудиторної роботи із майбутніми фахівцями, яких слід ще з навчальних лав залучати до вирішення завдань ефективного функціонування суб'єктів національної економіки в умовах невизначеності механізмів кризових коливань у світовій економічній системі.

Отже, новітня економічна наука формуватиметься суто внаслідок тісної співпраці теорії з практикою міжнародного бізнесу. Особливої актуальності означена взаємодія набуває для Вищих економічних закладів, на яких лежить відповідальність підготовки фахівців спроможних стати дієвою й результативною силою ринкового та посткризового реформування національних економік на етапі їх інтеграції до світової глобальної економічної системи. У підсумку, гарантоване підвищення ефективності функціонування як суб'єктів бізнесової діяльності, так і підвищення якості підготовки фахівців економічних спеціальностей, внаслідок збагачення змісту лекційних і практичних занять.

*Капустіна О. В., доц., канд. пед. наук,
кафедра іноземних мов факультету МЕіМ*

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Організаційні форми навчання — це варіанти педагогічного спілкування між викладачем і студентами. Такі форми складають компонент системи навчання та реалізуються від цілей навчання іноземній мові за допомогою спеціальних методів і засобів навчання. Існують дві основні організаційні форми навчання: безпосереднє навчання, яке реалізується у груповій або індивідуальній формі; та опосередковане навчання, яке не передбачає прямого спілкування між викладачем і студентом, а реалізується головним чином через писемне мовлення.

Організаційні форми навчання визначають співвідношення колективної та індивідуальної форми, ступінь активності студентів та характер керівництва навчальним процесом з боку викладача. Групова (колективна) форма має місце в рамках аудиторних практичних занять, коли викладання матеріалу, його закріплення

та активізація відбуваються в ході спілкування викладача із студентами.

Індивідуальна форма реалізується в процесі безпосередньої роботи викладача з кожним студентом, коли студент отримує та готує індивідуальне завдання, а навчання проходить у формі викладач—студент.

В ідеалі, було б бажано поєднати ці дві форми навчання в рамках аудиторних практичних занять. Звичайно, індивідуальна форма навчання може мати місце і у рамках групового навчання, якщо чисельний склад групи дозволяє поєднати ці дві форми. Тобто для підвищення ефективності аудиторної роботи треба або скорочувати чисельний склад групи, що потребує додаткових аудиторій, викладачів і т.д., або шукати методи, які б дозволили ефективно поєднувати групову та індивідуальну форми навчання і при відносно великій кількості студентів в аудиторії.

За останні роки разом з традиційними формами та методами аудиторної роботи знайшли своє широке застосування сучасні форми опосередкованого навчання, зокрема метод мобільної освіти (М-освіти). Враховуючи те, що сучасний студент досконало володіє всіма мобільними приладами, застосування методу М-освіти дозволяє суттєво вдосконалити та поживити форми аудиторної роботи.

Найбільш придатною у цих цілях завдяки своїй відкритості коду та поширюваності є навчальна платформа MOODLE, яку, до речі, використовує як базис один з найбільших віртуальних університетів світу Open University. Дана система може вільно використовуватись для розробки навчальних курсів і проведення занять. Сценарій аудиторного заняття в цьому випадку виглядає приблизно таким чином:

- на початку заняття викладач роздає індивідуальні завдання по заданій темі кожному студенту;

- перша половина аудиторної роботи відводиться для традиційного групового заняття;

- друга половина — для індивідуальної роботи, коли студенти вільні від спілкування з викладачем виконують свої індивідуальні завдання, спілкуючись з системою MOODLE з використанням своїх власних засобів мобільного зв'язку.

Таким чином досягається кілька цілей:

- студенти активно працюють протягом усього заняття;

- відбувається формування мовленевих навичок переважно в першій половині заняття (3);

- розвиваються навички мовленевої діяльності у другій половині заняття (4).

Література

1. *Scrivener J.* Learning Teaching, Heinemann, 1994, Oxford R. Language Learning Strategies, Heinle and Heinle, 1990.
2. *Шукин А. Н.* Обучение иностранным языкам: теория и практика: Учебное пособие. — М.: Филоматис, 2004.
3. *Пассов Е. И.* Основы коммуникативной методики обучения иноязычному обучению. — М.: Русский язык, 1989.
4. *Глибовець А. М., Капустіна О. В.* Мобільна освіта та вивчення іноземних мов // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Інтерактивні методи і мультимедіа в навчанні іноземних мов», Київ, 14 листопада 2008 рік. Дипломатична Академія України. — К., 2009. — С. 95—99.

Капуш А. В., канд. філол. наук, доц.,
кафедра німецької мови

ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ ПРИНЦИПІВ АВТОНОМНОГО НАВЧАННЯ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У контексті особистісно-орієнтованого підходу до викладання іноземних мов у сучасній теорії та практиці виділяється концепція автономії студента та автономного навчання. Головна ідея даної концепції заключається в тому, що досягнення автономії означає бажання і здатність студента взяти на себе управління своєю навчальною діяльністю під час оволодіння іноземною мовою: студент сам вирішує, що і як він хоче вивчати, і бере на себе відповідальність за прийняті рішення та їх виконання. Розвиток автономії студента під час вивчення іноземної мови є найважливішою освітньою метою сучасних програм з іноземних мов, а рівень автономії у процесі вивчення іноземної мови розглядається як обов'язковий критерій рівня володіння нею. Ключовими положеннями концепції автономного навчання є: самостійність та власна відповідальність студентів під час усіх процесів обробки інформації та навчання; розуміння навчання як активного процесу; соціальна взаємодія між особами, що навчаються; розробка власних стратегій навчання та здатність давати оцінку власного навчального процесу. Врахування аспекту автономності — це є спроба слідувати природнім особливостям людини у процесі навчання, звільнити студентів від можливого стресу та психологіч-